

INDEX

caret. Quumque Henricus in Stadio moraretur, adiere illum primores Holsatiz, illi gratulantes de reditu. Ille loquutus familiariter eisdem, magna illos spe erexit, si operam impenderent, se in Holsatiam reducere. Mouebat illos magna olim principis fortuna, perq; illam magnos se futuros sperantes, dedita opera Hâburg, Itzeho, Plo-
 ræ, eie et ijs quos custodes comes præfecerat, duci aperuerunt. Adolphus autem de Pasle, qui pro affine suo terram regebat absentis, & mater Adolphi cum coniuge Lubica pro sua securitate sunt ingressi, Hâricus Leo, quem se illi denuo fortuna aperiret, & iam tenuerit Holsatiam, inde arma quanta potuit maxima contraxit. Accesserunt illi Bernardus de Racebuho, Bernardus de V Velpe, Hellmoldus de Zuernio comites & alij amici eius: inter quos generi sui Kanuti regis Danorum arma defuerunt. Primus aggreditur Bardevvici vrbem recuperare. Sed Per-
 tinacius illis repugnantibus (nam inerat validum præ-
 fidium, quod vrbem pro Bernardo duce tueretur) crevit obsidionis labor, & interuenere pugnantium inuicem
 (vt sit) contumelijs plena verba & facta, vt ferit, probro-
 sa, pro alterno contempta. Quæ res ducem exasperauit: indeque factum est ut dum fortius oppugnaretur quam
 defendetur, vrbis ipsa die apostolorum, Simonis & Iudeæ caperetur anno octogesimo octavo post mille cen-
 tum, & direptioni militum permittitur. Sæuxit gladius:
 qui supererant cædi, capiuntur milites atque ciues. Post
 gladium ignis hosticus desæuit, ita ut ex illo dienon re-
 surgeret vrbis semel euersa, Ha præclara, & quæ me-
 moriam antiquissimam fertur habuisse. Saxa & lapi-
 des inde deuehuncunt, vicinisque vrbibus incrementum præbuerunt. Nam cum à mari Lubica, ad au-
 strum Luneburgum, increaserent, Hamburgum quo-
 que non nihil inde sensit incrementum: quid inter Barde-
 vicum evanesceret Bardorum olim dixere vicum. Ego
 fundatorem eius Bardonem veteri Saxonum nomine ar-
 bitror appellatum inde nomen remansisse, Bardevico:
 quomodo ex Brunone Brunsioico. Nam Bardos non vna
 quantam gentem, sed generaliter omnem indisciplina-
 tam & barbarum vocant populum.
 44 Bardouicum vetus Saxoniz opidum.
 44 Bardevicum ab Henrico Leone Duce Brausiuicum
 funditus euersum.
 45 Bardum Pomeraniz opidum.
 32 Bauariae dux, Daniæ Rex fuit.
 7 Benedictus Arias Mictanus,
 25 Berncastellum, Mosellanæ Germaniæ ditionis Tre-
 uirensis opidum pro situ loci, & vini præstantia à merca-
 toribus, & vicinis populis frequentatur, à Ioanne Badensi
 Treuirense Episcopo, præclaris restauratum ædificijs, à
 Boemundo aulis, camenis, muris, turrib. & propugnaculis
 copiose decoratum, eodēq; Archiepiscopo Boemundo cu-
 rante, Rudolphus Romanorū Rex, cū alijs quibusdam e-
 ius ditionis opidis Montbaur, VVittelich, Billiche, &
 Sarburge, Regaliæ auctoritate liberas esse statuit, & hoc ci-
 gilli sui munimine cōfirmavit pleno iure, Prout Regalis
 magnificientia Ciuitates & opida libertare cōsueuit, Quā
 libertatē inclyti Reges Adolphus & Albertus cōfirmarūt.
 50 Bethania opidum.
 22 Bætica, Hispaniæ prouincia, vnde Andalusia dicatur
 7 Betis flumen Hispaniæ,
 16 Biscainorum habitus.
 49 Boemia situs.
 37 Borealium gentium habitus
 10 Borateia.
 12 Bornes Bæticæ prouinciæ in Hispania opidum.
 28 Brabantinorum natalis conditio.
 3 Bracara Augustæ antiquissima diuitijs atque opibus
 florens Portugallia vrbis.
 3 Bracara Portugallia, quæ interamnis, antiquissima ci-
 uitas à Gallis Celticis, qui ista loca occuparunt, tanquam
 à Gallis Braccatis qui eam condiderunt, sic appellata, Alij
 Bracara originem ad Carthaginenses autores referunt,
 & à Bragædis Bragadæ (allij tamen Bagradam appellant)
 fluuij accolis conditam, & appellatam affirmant. Quacun-
 que tandem censeatur origine, illud constat, perantiquam
 vrbē, tanti Romanis fuisse, vt Augustæ titulo ornaretur,

& ab ea, quicunq; habitabant inter Durium & Limiā po-
 puli, Bracari diceretur, in quibus debellandis, multos an-
 nos Romani sudarunt. Ausonius poëta, qui circa tempora
 D. Hieronymi scripsit, in Catalogo Vrbium illustriū Bra-
 carum, Emeritam, Cordubam, Tarragonæ, quatuor præ-
 cipias Hispaniæ ciuitates ponit, vnde colligimus, vñq; ad
 tempora Gothorum, florentissimā fuisse Bracaram, non
 solum conuentu Romanam, sed etiam sede Metropolita-
 na, tantæ autoritatis, vt quum S. Turibus Austuricensis
 Episcopus, iussu B. Leonis Papæ, contra Prisullia instar,
 Synodus totius conuocasset Hispaniæ, decreta Concilij,
 ad Baleoniam Bracarensem miserint Episcopum, tanquā,
 quæ cuperent ipsius auctoritate confirmari.

41 Brema vrbis Hanseatica.

41 Bremensia ingenia.

41 Bremensis Ecclesia omnium Aquilonarium Ecclesiarum mater.

34 Britannia, vnde sit Anglia dicta.

C.

70 Abecas Hispaniæ Beticæ opidi.

66 Calatia, præcipua quondam Campaniæ vrbis.

66 Calatini primi Episcopi.

22 Calesium, clavis, frenum, & ianua Galliæ.

22 Calesium, siue Caletum, Flandriæ opid.

22 Calesium quando, & quomodo ab Anglis, sit per Gallos eceptum.

22 Calesium quando & quomodo Gallis sit eceptum.

22 Calesio in marijnis Galliæ & Flâdrîæ limitibus, oportuna situs commoditas, multas calamitates & bella genera-
 rauit. De quibus Ludouicus Guicciardinus lib. tertio de
 mirabilibus mundi, ita scribit, Eduardus III. eo nomine
 Britannorum Rex, post profligatum fusumq; Crescentiano
 conflictu, longe crudelissimo, Philippum sextum
 Franciæ Regem, anno supra millesimum trecentesimum
 quadragesimo sexto. Caletum ciuitatem in terra, marique
 continenter oppugnatam, ac vndecim menses obcessam,
 tandem fame obfuscauit, & cepit. Vnde sequuta tempesta
 te, Gallis exactis, & Britannorum deducta eodem Colonia,
 incredibili sumptu, accurata diligentia, contra quos-
 cunque hostium insultus, ducentos & vndecim annos
 usque eo conseruata ciuitas illa fuit, legibus vñtens Anglicanis,
 nec verò Regum Britannicorum alij ianuam eam
 Franciæ malè appellare consueverunt. Alij, quamdiu Itiū
 portum possiderent, claves Galliæ se in cingulo circum-
 ferre dixerunt. Non multū enim aberrant à vero istius-
 modi Apophthegmate, siue allusione: Nam, quod aditus
 eis illa ex parte usque pateret in continentem, ubi ita pos-
 tulasset suscepit expeditio, tantum non progressus mag-
 nos semper fecerunt, verum etiam timorem Morinis vi-
 cinis, & Franciæ odiosæ frenos, vt plurimn iniecerunt.
 Sed postquam recuperato istio promontorio, Galli ianuam illam Anglis præcluserunt, non modo iam ab incur-
 sionibus inimicarum prouinciarum, & depopulationi-
 bus agrorum prohibiti, sed ab continentali (in qua ne digi-
 tum quidem telluris, adfigendos pedes, aut subducen-
 das nauis, proprium habeant) prorsus seclusi, & ab cir-
 cumfluo Oceano vndique obcessi quodammodo viden-
 tur ista ex Arce semel præcipitati Angli.

Hæc quidem Guicciardinus hæc tenus. Sed dictu mi-
 rum, quanto pere hæc Gallorum victoria illius temporis
 poetas exercuerit, quorum elogia & excellentia carmina,
 huic Indicil libenter insererem (nisi eorum metteret
 prolixitas) vt eorum comparatione, longe maior Serenissimi & Reuerendissimi Cardinalis Austriaci Alberti glo-
 ria hinc passim, innotesceret, cui meritò immortale sta-
 tuendum tropheū, qui Henrico Nuarreo & Galliæ Re-
 gi, incredibili celeritate & industria Anno partæ salutis,
 M. D. XC. VI. Caletum, potenti præsidio munitum,
 a spicijs Philippi Regis eripiens, Gallis, Britannis, ac Ba-
 tauis frenum iniecit. Libet tamen, doctissimum Michæ-
 lis Hospitalis carmen, de Caleti, & vicinæ Guinæ expug-
 natione subjcere, & lector, in eo, immutatis mutandis,
 singula, Austricæ victoriæ applicanda cogitet.

DE